

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. H. Jensen: Jeg skal sige til det ærede Medlem (Stauning), at det er en Selvfølge, at de, der foreslaar en Kommission, mener, at Kommissionen er nødvendig, og naar derfor Socialdemokraterne ønsker en Kommission angaaende Petroleum, maa de mene, det er nødvendigt — jeg er glad over, at den højtærede Finansminister ikke mente, en saadan Kommission var nødvendig; for saa vil vi ikke komme til at beskæftige os med Lovforslag i den Retning. Jeg har udtalt, at vi har for mange Kommissioner, og jeg tror, at hvis vi fik en Kommission til Undersøgelse af, hvor mange Kommissioner vi i Øjeblikket har, vilde det ærede Medlem, naar en saadan Kommissions Resultat kom til at foreligge, indrømme, at deres Antal er tilstrækkelig stort nu, det er ikke nødvendigt at faa flere. Hvad angaar denne Kommission, er der givet forskellige gode Oplysninger om, hvorfor man mener at kunne undvære den, og jeg gentager, at jeg ligeledes mener, denne Kommission kan undværes. Med Hensyn til Forsvarskommissionen og Invaliditetskommissionen, som det ærede Medlem talte om, vil jeg blot sige, at jeg har ingen Andel i deres Arbejde, men for øvrigt var Forsvarskommissionen ingenlunde den Kommission, der arbejdede længst af de Kommissioner, der har været nedsatte.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg vil sige til det ærede Medlem (J. H. Jensen), at naar der foreligger Ønske om en Kommissions Nedsættelse, synes jeg ikke, man skal tælle op, at nu har vi saa og saa mange Kommissioner, og da vi har et saa stort Tal, kan Sagen ikke komme i Kommission. Jeg synes kun, man skal tage sit Standpunkt efter Hensynet til de Sager, der skal henvises til en Kommission, og ikke tage Hensyn til Mængden af allerede bestaaende Kommissioner. Det ærede Medlem siger, at han ikke har kritiseret Invaliditetskommissionen, det kan godt være, men det ærede Medlem talte om disse Kommissioner, der sad og trak Tiden saa langt ud, og jeg er enig med ham om, at der er nogle, som gør det; det gælder f. Eks. Forsvarskommissionen og Alderdoms- og Invaliditetskommissionen. Naar det ærede Medlem henvender sig til

sit eget Parti og faar den Slags Urimelighed at se, kunde det være, han vilde indrømme, at der ikke er megen Grund til at tale om overflødige Kommissioner. Der er dog adskillige Ting, man med god Grund kan behandle i en Kommission, og det tror jeg sikkert gælder det foreliggende Spørgsmaal.

P. Th. Nielsen: Det forekommer mig ikke, at dette Lovforslag er blevet modtaget med nogen særlig Varme, ja, jeg synes endogsaa, det fra de forskellige Sider er blevet modtaget ret køligt, og naar den højtærede Minister desuagtet takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, viser det jo blot, at han er en ydmyg og beskeden Mand, hvad jeg for øvrigt heller aldrig har tvivlet om, at han var.

Jeg glæder mig over den Tilslutning, jeg fik baade fra det ærede Medlem for Faxe-kredsen (Stauning) og fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), med Hensyn til, at der kunde være Grund til at tage op til samlet Overvejelse, om man ikke helt skulde forlade de Principper, vi nu er inde paa med Hensyn til Pensionering. Jeg forbauses over denne Tilslutning fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, men jeg glæder mig som sagt meget over, at ogsaa han sluttede sig til den Betragtning, idet han jo sagde, at jeg kunde være overbevist om, at der var mange indenfor Etatene, blandt andet han selv, som slet ikke var glade for den Ammeomsorg, Staten nu havde overfor sine Embedsmænd. Men — ja saa havde det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds jo et Men, og dette Men mundede ud i, at han dog maatte ønske Kommissionen.

Den højtærede Minister hævder, at Nedsættelsen af en Kommission kun vil tjene et ganske praktisk Formaal, nemlig at man overvejer og undersøger, om ikke Pensionsreglerne kan blive mere ensartede, end de er nu. Men man kan dog ikke undlade at være opmærksom paa, at hvis man fæstner disse Regler yderligere, hvis man yderligere fæstner de Principper, vi er inde paa med Hensyn til Pensionering af Embedsmænd, vil det aldeles utvivlsomt bidrage til, at man senere vanskeligt vil kunne tage en Omordning af hele dette Spørgsmaal op i Forbindelse med Overvejelsen af en Invaliditets- og Folkeforsikring. Det er ganske klart, at det vil være at foregribe det Spørgsmaal, hvis man paa Forhaand fastsætter Regler for, hvordan Statens Embedsmænd skal have